

ارزیابی پاسخ درمانی جراحات درماتیت انگشتی یا پیلوماتوز به اسپری گروهی محلول لینکومایسین هیدروکلراید

آر تیمس یحیایی^۱، علیرضا نفیسی مظفر^۱، دکتر فهیمه زیبایی^۲، دکتر ایرج نوروزیان^۳

۱- دانشجوی دکترای حرفه‌ای، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲- عضو پژوهشی شرکت دانشگاهی دامپزشکی مبتنی بر شواهد پارس

۳- گروه آموزشی علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

✉ ارائه دهنده مقاله alireza_nafissi@yahoo.com

مقدمه

بیماری درماتیت انگشتی یا پیلوماتوز با مشخصه‌های بالینی و اپیدمیولوژیک خاص خود بعنوان یک بیماری عفونی مسری در سطح گله‌های گاو شیری در کشور مطرح بوده بطوریکه از اولین گزارش بروز جمعی آن در سال ۱۳۶۰ تا به امروز متجاوز از ۸۰٪ دامپروری‌ها بیماری را در مقیاس‌های مختلف تجربه نموده‌اند. درمان انفرادی با استفاده از داروهای آنتی‌بیوتیک (موضعی و عمومی) برداشت جراحی به ویژه در اشکال پرولیفراتیو و زگیل مانند، اگرچه با نتایج رضایت بخش همراه بوده است ولی با توجه به هزینه و نیروی انسانی جایگاه ویژه‌ای را بخصوص در گله‌های بزرگ بخود اختصاص نداده است. در میان شیوه‌های متعارف درمان گروهی با استفاده از حمام پا به شکل عبوری با محلول آنتی‌بیوتیک و غیرآنتی‌بیوتیک و نیز اسپری گروهی انگشتان بیشتر مورد قبول واقع افتاده است.

مواد و روش کار

در مطالعه حاضر با استفاده از دستورالعمل ارایه شده توسط بریت و همکاران در سال ۱۹۹۹ پاسخ درمانی جراحات درماتیت انگشتی به اسپری گروهی لینکومایسین هیدروکلراید در یک گله گاو شیری با سابقه حضور بیماری در آن مورد ارزیابی قرار گرفت. ۲۳۰ راس گاو دوشا نگهداری شده در سیستم free stall انتخاب و تعیین شیوع بیماری با استفاده از روش water_hose در چاله شیردوشی و پاسخ به ایجاد درد: صفر) بدون هیچ نوع واکنشی (۲) بلند کردن و قراردادن آن بر روی زمین پس از چند ثانیه (۴) بالا نگه داشتن یا بیش از چند ثانیه و ارزیابی زخم ناحیه مبتلا، اندازه (۳-۰)، رنگ (۴-۰)، تورم پوست (۱-۰)، تزاید نسجی (۶-۰) و تشکیل پرزهای شاخی (۲-۰) صورت پذیرفت. اسپری محلول لینکومایسین هیدروکلراید (۵، ۶ گرم در یک لیتر آب سرد) روزانه ۲ مرتبه بمدت یک هفته و تکرار آن به فاصله یک هفته استراحت بمدت ۷ روز و روزانه ۲ مرتبه در چاله شیردوشی شیوه درمانی بوده که بکار گرفته شد. این ارزیابی قبل از درمان و در فواصل ۳۰ و ۶۰ و ۹۰ روز بعد از درمان صورت پذیرفت. در هر فاصله زمانی تغییر در متوسط شاخص-های درمانی با استفاده از آزمون paired student t محک آماری زده شد.

نتایج

نتایج این ارزیابی نشان داد که جراحات فعال درماتیت انگشتی به شکل معنی‌داری ($P < 0.05$) به درمان پاسخ داده ولی پاسخ درمانی در اشکال غیرفعال غیرمعنی‌دار برآورد گردید.

نتیجه گیری

به نظر می‌رسد که استفاده از اسپری محلول لینکومایسین هیدروکلراید به ویژه در گله‌هایی که سابقه طولانی در آن وجود داشته و بومی شده است را باید با احتیاط و نسخه‌پیچی صحیح توصیه نمود.

8th Iranian Symposium of Veterinary Surgery, Anesthesia & Radiology
Faculty of Specialized Veterinary Sciences, Islamic Azad university, Science & Research Branch, Tehran - Iran
23-25 Feb 2010

هشتمین سمپوزیوم جراحی، بیوشی و رادیولوژی دامپزشکی ایران
۱۴۰۸-۱۳۸۸- دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران